روزنامه صبح ایران / سال دهم - شماره ۸۲۵
۲۹ دی ماه ۱۴۰۰ / با ما همراه شوید
www.serajonline.com - @serajname
۶ فرهنگ و اجتماعی

درخواست هشت میلیاردی برای برج میلاد؟

از روز گذشته و با اعلام انتخاب پردیس سینمایی چارسو به عنوان مرکز اصلی جشنواره فجر بحث‌ها و واکنش‌های زیادی درباره این انتخاب منتشر شده. در حالی که مدیر روابط عمومی جشنواره فجر مشکلات پردیس ملت و آماده نبودن برج میلاد را دلیل این انتخاب دانسته، نزدیکان جشنواره فجر و برخی خبرنگاران روایت متفاوتی ارایه می‌دهند. سعید الهی از مدیران این دوره از جشنواره‌ی فیلم فجر، از اختلاف میان مدیران سازمان سینمایی و شهرداری نوشته و با منشن کردنِ وزیر ارشاد، از او خواسته میانجی‌گری کند. سیاوش حقیقی تهیه‌کننده‌ی سینما، در کنار ادعای تمایل شهرداری برای «دخالت» در جشنواره، از درخواستِ پول و هزینه از سوی این نهاد نوشته است. و محمد کلهر از خبرنگاران اصولگرا از رقم هنگفت درخواستی شهرداری برای برج میلاد گفته رقمی که برخی اهالی رسانه آن را هشت میلیارد تومان اعلام کرده‌اند. با هر استدلالی اما انتخاب پردیس چارسو به عنوان «خانه» یا «کاخ» جشنواره می‌تواند مشکلات زیادی به همراه داشته باشد. پردیسی در مرکز شلوغی و ترافیک تهران که اساسا برای جشنواره‌های خلوتی مثل سینما حقیقت مناسب است و حضور تعداد زیادی مهمان و اهالی رسانه در آنجا می‌تواند مشکل‌ساز شود و حواشی برخی سانس‌های شلوغ سال‌های قبل جشنواره جهانی فجر موید این ادعاست. همچنین بخش بزرگی از این مجتمع در اختیار فروشندگان موبایل است و برگزاری مهم‌ترین جشنواره سینمایی کشور در محلی که تعداد زیادی افراد غیر مرتبط حضور دارند می‌تواند مشکلات بیشتری هم برای این جشنواره ایجاد کند.

مقام وحرمت زنان
قسمت دوم

دبیر پژوهشی روزنامه سراج: حجت السلام دکتر مجتبی خندان

نظر اسلام درباره ی شئون زنان
نظر اسلام در مورد زندگی انسان وشأن زنان، درسه بخش قابل تقسیم است.اگر دربخشی ازجامعه ی اسلامیچه دراین وچه دربعضی کشورهای دیگرنسبت به زن مسلمان، کوتاهی هایی صورت می گیرد، قدری تقصیر مردان وقدری هم تقصیر خود بانوان است . چون آن کسی که باید شأن اسلامی زن را بشناسد و ازآن دفاع کند، دردرجه ی اول خود بانوان هستند. باید بدانند که خدا وقرآن واسلام، درباره ی آنها چه قضاوتی دارد، از آنها چه می خواهد، مسؤلیت آنها راچه چیزی معین می کند واز آنچه که اسلام فرموده وخواسته، دفاع کنند و بخواهند. اگر نخواهند، کسانی که به هیچ ارزشی پایبند نیستند، به خود اجازه خواهند داد که به زن ستم کنند کما این که امروز درنیای غرب ودر زیر سایه ی نظامهای مادی آن دیار، باوجود شعارهایی که نسبت به زن می دهند، بیشترین ظلم رامردان غربی به زنان می کنند پدر به دختر، برادر به خواهرش، شوهر به زنش، بیشترین ستم وتعرض وتعدی نسبت به زنان وهمسران وخواهران ویا حتی دخترانشان طبق آمارهایی که درنیا هست از سوی مردانی است که در نظامهای غربی زندگی می کنند. یعنی اگر درنظامی ارزشهای معنوی حاکم نباشد، خدادر دلها نباشد، مرد با تکیه بر قدرت جسمانی، راه خودرابرای ظلم وتعدی به زن باز می بیند. چیزی که مانع است، دو چیز است: یکی ملاحظه ی خداوقانون وایمان وامثال اینها، ویکی هم خود زن که حقوق انسانی والهی خود رادرست بشناسد وازآن دفاع کند وخود را به معنای حقیقی کلمه بطلبد.

در این مورد، اسلام یک حد میانه وبدون افراط وتفریط را ارائه می دهد. نه به زن اجازه ی ظلم کردن می دهد ونه طبیعت زن ومرد راندیده می گیرد.خط مستقیم و صراط مستقیم، همان خط اسلامی است.

مثال قرآنی درباره ی زن نمونه
قرآن کریم،وقتی می خواهد نمونه یی برای انسانهایی با ایمان ذکر بکند، آن راازمیان مردان ذکر نمی کند ازمیان زنان ذکر می کند: و ضرب الله مثلاً للذین امنو امراه فرعون. خدای متعال درایمن جا، دوزن را به عنوان دونمونه از انسانهای برجسته ومومن-نه اززنان برجسته-ذکر می کند. یعنی درصحنه ی انسانیت وتکامل معنوی، خدای متعال وقتی می خواهد نمونه ی ممتازی بیان کند، سخن از پیامبران ومردان بزرگ وشخصیتهای علمی ودینی نمی گوید بلکه سخن ازدو زن می گوید که یکی ازآن دو، زن فرعون است. اذ قالت رب ابنی لی عندک بیتاً فی الجنه

زنی در مقام مبارزه باقدرت طاغوتی شوهرش، زنی باستقلال کامل که زیرباروشوهر متجاوز وقدرتمند وفرعون صفت وفرعون نام خود نمی رود. عظمت این زن، این جاست که شوهر نمی تواند راه گمراهی رابر اوتحمیل کند اگرچه آن شوهر، شخصی درحد فرعون بااَن قدرت وبااَن شخصیت باشد. میلیونها مرد، زیر دست فرعون ومحکوم اراده ی اویند اما همسر خود این مرد، درخانه محکوم اراده ی اونیست آزاد است، به خدامیان می آورد، راه فرعون را ترک می گوید، راه خدا وراه حق راانتخاب می کند. لذا به عنوان یک موجود ویک انسان برجسته، نه فقط ازمیان زنان، بلکه ازمیان همه ی بنی نوع بشرانتخاب می شود.

زن دیگر، مریم مادر عیسی ودخترعمران است.(مریم ابنه عمران). مریم، زنی جوان است که درمقابل تهمت ونگاه سوء ظن آلود همه ی مردم شهر ومنطقه ی خود، مثل کوه می ایستد وکلمه الله وروح راکه خدای متعال با قدرت کامله ی خود دامان پاک اوگذاشته است، برروی دست می گیرد ومثل نور افکنی فرزند خود رابردنیای تاریک آن زمان می افکند.

این دوزن دنیا رانور باران می کنند. این، نشان دهنده ی آن است که در میدان عظیم ومحشر وسیعی که همه ی انسانها، ازاولین وآخرین جمع شده اند، وقتی خدای متعال می خواهد دوانسان راازمجموع همه ی انسانها انتخاب کند وبه عنوان مثل ونمونه، آنها رامعرفی کند، دوزن راانتخاب می کند نه دومرد را، ونه یک مرد ویک زن را.

فضای فرهنگی جامعه درمورد زن باید شفاف شود
اگر فضای فرهنگی جامعه درزمینه ی مسایل شفاف بشود واحکام اسلامی ونظرات قرآنی دراین زمینه روشن گردد، راه هموار خواهد شد، برای این که بانوان کشورما بتوانند به آن نقطه ایی که برای یک زن، آرمانی وغایت مطلوب است، برسند. اگرچه بحث است، سخن است، گفتن است، اما درواقع عمل است زیرا این گفتن، فضای فرهنگی جامعه رااشفاف خواهد کرد وذهنها راروشن خواهد نمود.

در این سالهای اخیر، درفضای فکری وفرهنگی کشور ودرزمینه ی مسایل زنان، تلاش قابل تقدیری رامشاهده می کنیم اما یک نقطه ی اساسی وجود دارد.

ما که برای حقوق زنان یابرای فراهم کردن زمینه های تکامل ورفع ستم اززنان، ودرباره زن صحبت می کنیم، هدف ماچیست؟ هدف ازاین تلاشها، ازاین نوشتنها وگفتنها وفعالیتهای قانونی چیست؟ این یک سوال است که حتماً باید به ان جواب داده شود.

سوال دوم این است: برای این که درجامعه زن، به جایگاه حقیقی خود نایل بشود، ما چه شعارهایی رامی خواهیم مطرح کنیم وازچه وسایلی می خواهیم استفاده می کنیم؟ چون امروز درکشورهای غربی وهمچنین درکشورهایی که بافرهنگ غربی ودرحال وهوای کشورهای غربی حرکت وزندگی می کنند، چیزی به نام نهضت حقوق زنان وجود دارد آن جاهم زن گرایی، نهضت به اصطلاح فمینیسم وزن گرایی با نیت وهدف دفاع ازحقوق زنان امروز مطرح است. آیا انچه ما امروز درایران اسلامی مشاهده می کنیم، همان است؟ این شبیه ان است، یا با آن متفاوت است؟ باید سوال جدی یی نسبت به این مسأله بشود وپاسخی جدی نیزبه آن داده شود.

تلاش برای احقاق حق است نه تخاصم وجدال میان زن ومرد
برای تلاش فرهنگی وحقوقی درراه رسیدن زن به نقطه ی مطلوب، ازلحاظ اجتماعی وازلحاظ فردی دوگونه هدف می شود تصویر کرد:

یک هدف این است که مابرای رسیدن زن به کمال وجودی خود تلاش کنیم ومبارزه کنیم وبنویسیم وبگوییم. یعنی زن در جامعه، اولا به حق انسانی وحقیقی خودبرسد.

ثانیاً استعدادهای اوشکوفا بشود ورشد حقیقی وانسانی پیداکند ودرنهایت به تکامل انسانی نایل بشود زن درجامعه به صورت انسان کامل دربیاید انسانی که می تواند به پیشرفت بشریت وجامعه ی خودکمک کند ودرمحدوده ی توانایی‌های خود، دنیارابه بهشت برین وزیبایی مبدل کند.

یک نوع هدف دیگر این است که ما از این گفتن وتلاش کردن واحیاناً مبارزه کردن بخواهیم یک نوع حالت تخاصم وجدایی ورقابت خصمانه میان دوجنس زن ومرد به وجود بیاوریم ودنیایی براساس رقابت بسازیم کانه در جامعه بشری، مردان یک طرف قرار دارند، زنان هم درطرف دیگر قرار دارند، واینها بر سر دستاوردی باهم نزاع می کنند وزن می خواهد دراین قسمت برمرد غالب وفایق بشود! یا هدف این است؟ پس، دودیدگاه درمورد هدف این تلاش واین حرکت- یااگر تعبیر کنیم این نهضت- می تواند ترسیم بشود. هدف اول، هدف اسلامی است هدف دوم، هدف کوتاه بینانه است، که درتلاشهایی که در کشورهای غربی می شود، ما ردپای هدف دوم رابیشتر مشاهده می کنیم.

آزادی مفاهیم وسیعی را دربرمی گیرد
آنچه درغرب باعنوان شعار وجود دارد، دردرجه ی اول آزادی زن است. آزادی، معنای وسیعی راشامل می شود هم شامل آزادی ازاسارت است، هم شامل آزادی ازاخلاق است- چون اخلاق هم یک قیدوبند است- هم آزادی ازنفوذ مبنی برسوء استفاده ی کارفرمایی است که زن رابامزد کمتری به کارگاه می کشد، هم شامل آزادی ازقوانینی است که زن را درمقابل شوهر متعهد می کند. آزادی، به همه ی این معانی می تواند باشد.

کما اینکه درهمین شعارهایی که نسبت به زن وجود دارد، طیف وسیعی از این مطالبات ودرخواستها هست، که بعضی بایکدیگر بکلی مناقضند. مفهوم آزادی زن درغرب

متأسفانه دردنیای غرب، بیشتر متفاهم ازاین آزادی، آزادی به معنای نادرست ومضر آن است- یعنی آزادی ازقید وبندهای خانوادگی آزادی ازنفوذ مطلق مرد، آزادی ازحتی قید ازدواج وتشکیل خانواده وپرورش فرزندان در آن جایی که هدف شهوانی زودگذری درمقابل قرار بگیرد- نه آزادی به معنای صحیح آن. لذا شما می بینید جزو حرفهایی که دردنیای غرب زده می شود، مسأله ی آزادی سقط جنین است، که این نکته ی بسیار مهمی است وبااین که ظاهر ساده وکوچکی دارد، اما باطن بسیار خطرناک وسهمگینی دراین سخن مضمر ومندرج است. این، وسیله وشعار ومطالبه یی است که درغرب غالباً مطرح میشود لذا می گویند نهضت آزادی زنان. درنظام صحیح، دریک مطالبه ی صحیح ومبارزه ی صحیح، هدف نمی تواند این معنای وسیعی باشد که یک بخش آن قطعاً مضر است اگر چه ممکن است بخشهای مفیدی هم در آن باشد. باید به دنبال شعارهایی بهتر، مناسبتر، صحیحتر وگره گشاتر گشت.

ضوابط حضور اجتماعی زن در مورد حضوراجتماعی زن تفکراتی وجود دارد که درزیر به شرح آنها می پردازیم: ۱- تفکر تجمل گرایی (تفکر غربی) در این تفکر، شخصیت زن رادر پشت کردن به خانه وخانواده وکاردربیرون ازخانه می دانند وآزادی زن، بهانه ای برای بی حجابی اوست وحکومت های شیطانی واستعمارگران غربی به این بهانه، زن رادامی برای فساد اجتماع قرارداده اند چنان که خودشان اقرار کرده اند:(اگرزن ها راردست بگیریم، همه چیز به دنبال آن خواهد آمد) درنتیجه ی این تفکر، عطش ازدواج ازبین رفت، رشته ی پیوند خانواده متزلزل واز بچه داری جلوگیری وخواسته های عاطفی با نگه داری سگ وگربه تأمین شد. دراین دیدگاه، هرچه جواهرات ومال وخانه ولباس زن شیک تر باشد، شخصیت اووالاتر است. ۲- تفکر خانه نشینی(تفکر تحجری) دراین تفکر، زن باید درخانه محصور شود وهیچ کاری به جامعه نداشته باشد وسرنوشت خودرا به دست مردخانه بسپارد. دراین تفکر، شخصیت مرداصیل وزن، شخصیت غیر اصیل دارد. ۳- تفکر دخالت درسرنوشت خود(تفکر اسلامی)

طبق این تفکر، افق دیدن زن، نباید محدودبه چهاردیواری خانه اش باشد یعنی دنیارا بزرگتر از خانه ی خودش ببیند وسرنوشت انسان، جامعه، حکومت ونظامش، دغدغه های ذهنی اوباشد. الگوی مادراین تفکر، حضرت زهرا(س) است که به مسائل جاری اجتماع خودآشراف کامل داشت وبه دنبال همسرش به مسجد رفته، باایراد خطبه، مظلومیت خود وحقانیت اورا به اثبات رساند.

فضائلی: صدا و سیما در رأس رسانه‌ها «امید» را در جامعه تقویت کند

عضو دفتر حفظ و نشر آثار مقام معظم رهبری در مراسم رونمایی از کتاب «دانشگاه عمومی»، صدا و سیما از منظر رهبر معظم انقلاب اسلامی گفت: صدا و سیما در رأس رسانه‌هایی است که می‌توانند نقش درستی در تقویت امید بین آحاد جامعه ایفا کنند.

آیین رونمایی از کتاب «دانشگاه عمومی» (صدا و سیما از منظر رهبر معظم انقلاب اسلامی) نوشته محمدحسین آزادی با حضور منصوری‌لاریجانی استاد فلسفه و عرفان اسلامی و نویسنده ایرانی در زمینه عرفان اسلامی، معارف دینی و دفاع‌مقدس، مهدی فضائلی عضو دفتر حفظ و نشر آثار مقام معظم رهبری، محمدجواد ادبی پژوهشگر، محقق و کارشناس‌مجری برنامه فلسفی «سوفیا»، محسن حبیبی عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی، محمدحسین ساعی پژوهشگر ارتباطات، عضو هیئت علمی دانشگاه صدا و سیما و عضو حقیقی شورای عالی انقلاب فرهنگی و رئیس دانشگاه سوره و جمعی از دانشجویان و پژوهشگران در خبرگزاری تسنیم برگزار شد.

منصوری لاریجانی در ابتدای این برنامه پشت تریبون حاضر شد و گفت: واقعاً خوشحالم چنین کتابی چاپ شده است؛ کتابی که می‌تواند معیاری برای سیاستگذاری در عرصه رسانه خصوصاً صدا و سیما باشد. من خودم کتابی درباره کارآمدی سیاست‌های فرهنگی، سیاسی، دفاعی و اقتصادی از نگاه مقام معظم رهبری نوشته‌ام که چند بار هم به مرحله چاپ رسیده است. اتفاقاً مقام معظم رهبری حوزه رسانه را به خوبی می‌شناسند و اگر نگاهی به کتاب «دانشگاه عمومی» داشته باشید خواهید دید که مطالب و محتوای خوبی جمع‌آوری شده است.

وی افزود: عصاره‌ای از این محتواها در احکام رؤسای پیشین و حال حاضر رسانه ملّی آمده و روزی باید از آنها سؤال شود که چقدر از این مبانی و مفاهیم غنی و ارزشمند مقام معظم رهبری را پیاده کرده‌اند؛ موانع عدم تحقق این منویات چه بوده و چرا این اهداف و رویکردها به مرحله اجرا نرسیده‌اند. معظم‌له در حکم آقای جبلی تأکید کردند که به فضای مجازی توجه جدّی داشته باشند.

فضائلی در ادامه این مراسم تأکید کرد: تجربه ۲۰ ساله من در حوزه رسانه شهادت می‌دهد که خیلی‌ها در کشور ما در مورد اهمیت رسانه صحبت می‌کنند اتفاقاً بیانات خیلی شورانگیزی هم دارند اما به مرحله اقدام و عمل جدّی نرسیده است. از طرفی کمتر شاهد تصمیمات و حمایت‌های جدّی هستیم.

او با اشاره به اینکه حتی اغیار هم اعتراف می‌کنند رسانه ملّی فراگیرترین و تأثیرگذارترین رسانه است، گفت: رسانه ملّی رسانه‌ای است که با وجود همه حرف و حدیث‌ها و شبهه‌افکنی‌ها تأثیرگذارترین و فراگیرترین رسانه به شمار می‌رود. حتی اغیار هم اعتراف می‌کنند با وجود گسترش فضای‌مجازی و فضای رقیب، تأثیرگذارترین و فراگیرترین رسانه به شمار می‌رود. اگر قرار است این تأثیرگذاری با صلابت و قدرتمند باقی بماند طبیعتاً وظیفه سنگینی در این مسیر برعهده‌شان است که باید بستری فراهم کنند این اتفاق بیفتد. یعنی در واقع یکی از دستگاه‌هایی که وظیفه رشد فضائل اخلاقی را در جامعه دارد، صدا و سیما است.

عضو دفتر حفظ و نشر آثار مقام معظم رهبری با اشاره به حکم حضرت آقا برای انتصاب پیمان جبلی رئیس صدا و سیما، افزود: امروز رسانه ملّی فقط دانشگاه نیست. حکمی که مقام معظم رهبری به آقای جبلی رئیس صدا و سیما دادند در آن حکم، چهارگاهی را مطرح کردند که یکی از آنها دانشگاه عمومی بود. یعنی در واقع آوردگاه، دانشگاه، آسایشگاه و قرارگاه. (رسانه ملی، دانشگاهی برای ارتقاء سطح آگاهی و معرفت عمومی و آوردگاهی برای مقابله با امواج خصمانه تحریف و تفتین و آسایشگاهی برای بهره‌مندی چشم و دل همگان از جلوه‌های زیبائی و هنر و قرارگاهی برای پراکندن امید و نشاط در فضای عمومی کشور است.)

فضائلی در ادامه صحبت‌های خود به بحث امید و رواج آن توسط رسانه ملّی اشاره کرد و گفت: اگر امید در جامعه‌ای نباشد، مردمان آن دیار را از حرکت باز می‌دارد. امروز در جامعه‌مان نیاز داریم که امید در میان آحاد مردم تقویت شود و یکی از مهم‌ترین دستگاه‌هایی که در این راستا می‌توانند نقش درستی ایفا کنند، رسانه‌ها و در رأس آنها صدا و سیما است. یکی از کارهایی که رسانه ملّی می‌تواند محکم و پرقدرت پیگیری کند در کنار دانشگاه مطلوب، آوردگاه مؤثر و آسایشگاه و قرارگاهی برای جامعه، ضرورت بهره‌مندی از پشتوانه فکری است. هیچ رسانه‌ای به صورت مستمر و برنامه‌ریزی شده بدون اندیشه و فکر نمی‌تواند رشد کند و رفته رفته فراگیری‌اش را از دست می‌دهد. رسانه‌های ما غالباً از این پشتوانه‌ها کم برخوردارند.

او در پایان صحبت‌های خود خاطرنشان کرد: امیدواریم کسانی که سکان‌دار و عهده‌دار این مسئولیت‌اند در بهتر انجام شدن و ارتقاء و بالا رفتن کیفیت محتوا قدم بردارند تا ان‌شاءالله شاهد یک رسانه‌ای باشیم که از پس آن مسئولیت‌های سنگین چهارگانه به بهترین شکل ممکن، برآمده باشد.

ادبی به عنوان پژوهشگر و محقق در بخش دیگری از این مراسم سخنرانی و تأکید کرد که می‌توانند از این کتاب به عنوان راهنمایی مناسب بهره بگیرند. از این دست متون راهبردی که مبتنی بر بیانات ارزشمند رهبر انقلاب است بیشتر می‌تواند برای جوانان امروز علاقه‌مند به حوزه رسانه واکاوی شود تا بهتر در مسیر پویایی رسانه قدم بردارند. زمانی می‌توانیم جلوی تهاجم فرهنگی بایستیم که ادراک مناسبی برای مخاطب‌مان از زوایای مختلف اندیشه‌ای، معرفتی، اخلاقی و... فراهم کرده باشیم.

وی افزود: اعتقاد دارم باید از این دست کارها ادامه‌دار باشد؛ ما نیازمند راهبردهای مناسبی برای پیگیری درست مسیر رسانه هستیم و این کتاب «دانشگاه عمومی» معیار مناسبی است. می‌تواند زمینه‌ای برای استفاده دانشجویان رسانه، اصحاب رسانه، پژوهشگران این عرصه و تهیه‌کنندگان و برنامه‌سازان رسانه ملّی باشد که از مفاهیم آن بهره ببرند.

محمدحسین ساعی در بخش دیگری از آیین رونمایی از کتاب «دانشگاه عمومی» به این نکته اشاره کرد که این کتاب حامل اندیشه‌های فقیه نواندیش، انقلابی، سیاستمدار حکیم که از فضائل اخلاقی برخوردار است؛ دین و سیاست و همچنین زندگی واقعی را می‌شناسد. اسم این کتاب دانشگاه عمومی همان لفظ بنیانگذار انقلاب اسلامی و چهارگانه‌ای است که در حکم آقای جبلی تأکید شده و قابل توجه است.

وی افزود: در دوران طاغوت به رادیو و تلویزیون و فرهنگ در حد وجود یک شبکه و نیم در تلویزیون و یک درصد بودجه کشور به فرهنگ کشور توجه می‌شد و بعد از گذشت ۴۰ سال از تولد انقلاب اسلامی، صداوسیمای ما ۱۷۰ شبکه رادیویی و تلویزیونی دارد و تأثیر و جایگاه بالای آن به جای خود و سالانه مجموعه هزینه‌هایی که می‌شود قابل توجه است. نوشتن این نوع کتاب‌ها و چنین پرداخت‌هایی می‌تواند تأثیرگذار باشد و بیشتر جوانان‌مان را نسبت به این همه پیشرفت در حوزه فرهنگی، آگاه کند.

حبیبی عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی هم در ادامه تأکید کرد کتاب «دانشگاه عمومی» به همه دوران‌هایی که مقام معظم رهبری درباره رسانه اظهارنظر فرمودند، اشاره کرده است. یعنی نویسنده کتاب فقط محتوای ۱۰ سال اخیر معظم‌له را گردآوری نکرده بلکه سراغ همه دوران‌ها رفته و انتخاب‌های متنوعی هم داشته است.

وی افزود: مشکلی که در میان اهالی رسانه وجود دارد نداشتن حلقه‌ها و زنجیره‌های اتصال با اندیشکده‌ها است. یعنی در واقع نمی‌توانیم فکر و اندیشه را تبدیل به محصول کنیم. چقدر ارتباط یک رسانه با دانشگاه نزدیک است؛ مدیران یک نوع زندگی می‌کنند و برنامه‌سازان زندگی دیگری! این کتاب می‌تواند جای آن حلقه را پُر کند. فرهنگ عمومی و گفتمان‌سازی کند. من فکر می‌کنم نویسنده‌ها و اهالی‌رسانه‌ای‌مان باید به تحول درونی برسند.

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی، خاطرنشان کرد: خیلی از مدیران رسانه‌ای‌مان به آنها اعتقاد دارند؛ چرا تولید رسانه‌ای‌مان آن‌طوری نمی‌شود که دلمان می‌خواهد. چون فرد رسانه‌ای متحول‌شده کم داریم؛ امثال مجیدی و میرباقری کم داریم؛ این را هم بدانید کار در صدا و سیما خیلی سخت است و آن نویسنده، تهیه‌کننده، گوینده و مجری و از کار سریال‌ساز و عوامل کارهای نمایشی و مستندگونه، کار دشواری دارند که باید به یک تحول انسانی دست پیدا کنند تا کار به تعالی برسد.

او در پایان صحبت‌های خود اشاره کرد که به نویسندگان و عوامل انتشار این کتاب توصیه می‌کنم به این یک شماره اکتفا نکنند و حتماً به فکر نسخه‌های دیگر باشند. حتی به فکر ابزارهای دیگر برای نمایش این مفاهیم باشند تا به گفتمان تبدیل شود. محمدحسین آزادی نویسنده کتاب هم در جریان رونمایی کتاب توسط پژوهشگران و اساتید، تأکید کرد که کتاب «دانشگاه عمومی» می‌تواند چراغ راه و راهنمای عملی برای مجموعه سازمان صدا و سیما و اهالی فرهنگ و رسانه باشد. از طرفی می‌تواند نسخه‌ای برای ارزیابی عملکرد مدیران و سازمان صدا و سیما برای ناظران، کارشناسان، منتقدان و اهالی رسانه باشد.

غربت «موسیقی اندیشمند ایرانی» و قربت «موسیقی تجاری پاپ» در وزارت ارشاد!

دیدار وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با تعدادی از خوانندگان و تهیه کنندگان موسیقی پاپ، این پیام را برای هنرمندان داشت که گویا موسیقی پاپ به این وزارتخانه «قریب» است و موسیقی اصیل و اندیشمند در آن «غریب».

اهالی موسیقی در بخش‌های غیر از موسیقی پاپ، تقریبا دو راه مهم برای کسب درآمد و گذران امور زندگی دارند؛ یکی برگزاری اجراهای زنده و دیگری تدریس موسیقی به هنرجویان است. البته اهالی موسیقی در ژانرهای مختلف، راه‌های دیگری هم برای کسب درآمد دارند، اما این دو مورد از مهمترین‌هایش هستند.

اسفند سال ۱۳۹۸ بود که با شیوع ویروس کرونا، تمام اجراهای صحنه‌ای با حضور تماشاگران لغو و کلاس‌های موسیقی با حضور هنرجویان هم تعطیل شد. البته گاهی اجراهایی آنلاین تهیه و پخش می‌شد که درآمد این اجراها تنها به عده‌ی معدودی از اهالی موسیقی می‌رسید. از سوی دیگر کلاس‌های آنلاین هم بخشی از تعطیلی کلاس‌های حضوری را جبران کرد؛ اما همچنان میزان خسارت کرونا برای اهالی موسیقی بالا بود و هست.

حدود ۲۲ ماه اهالی موسیقی ایرانی، موسیقی کلاسیک و موسیقی نواحی با ندارای و قطع راه‌های کسب درآمدشان مواجه شدند؛ اتفاقی که بی‌شک حمایت‌های اساسی از سوی دولت‌ها را می‌طلبید. در این میان کسی نگران اهالی موسیقی پاپ نبود؛ چرا که آنها پیش از شیوع ویروس کرونا آنقدر درآمد بالایی داشتند که حتی دو سال تعطیلی اجراهایشان هم خیلی برایشان نگران کننده نبود. دولت دوازدهم که حمایتی از هنرمندان موسیقی نداشت؛ شاهکار حمایتی آن دولت در حد چند کمک مالی ناچیز از طریق صندوق اعتباری هنر بود. مبالغی که در مقابل هزینه‌های سرسام‌آور زندگی به مانند قطره‌ای بود در مقابل اقیانوسی...

در دولت سیزدهم اما انتظارات بسیار زیاد بود. چند ماه نخست شروع کار دولت سیزدهم به انتظار و جاافتادن دولت گذشت. مدیر کل دفتر موسیقی به مرکز کتاب رفت و در عین حال سرپرست دفتر موسیقی هم باقی ماند. معاونت هنری وزارت ارشاد چند ماه با سرپرست اداره شد و هنوز هم تکلیف برخی بخش‌ها نامشخص است.

هفته گذشته بود که خبری مبنی بر دیدار اهالی موسیقی با وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی منتشر شد. خبری که فقط تیتر آن جالب بود. چرا که متن خبر جز یأس و ناامیدی پیام دیگری برای اهالی موسیقی نداشت. دیدار وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اهالی موسیقی با عنوان آسیب شناسی حوزه موسیقی برگزار شد. اما باید بدانیم چه کسانی در این دیدار حضور داشتند و از کدام ژانر موسیقی بودند که می‌خواستند به آسیب‌شناسی موسیقی بپردازند.

سالار عقیلی، محمد علیزاده، بابک جهانبخش، اشوان، محسن ابراهیم زاده، مهدی دارابی، رضا بهرام، علی رهبری(خواننده)، آرین بهاری، گرشا رضایی، مهدی احمدوند و هادی زینتی خوانندگان حاضر در این جلسه بودند. در میان این نام‌ها هستند خوانندگانی که در همین ماه‌های گذشته ویدیوی پلی‌بک آنها در کنسرتِ رسمی‌شان منتشر شده است! در میان این نام‌ها هستند خوانندگانی که ترانه‌هایشان در نازل‌ترین سطح ممکن قرار دارند؛ به راستی آقای وزیر در جلسه با این خوانندگان، کدام آسیبِ حوزه موسیقی را شناسایی کرده است محمدحسین توتونچیان، محمد حاتم‌پور، مهدی کرد، مجید عبدی، مجتبی امینی و حامد کولیوند هم به عنوان تهیه‌کنندگان موسیقی پاپ در این جلسه حضور داشتند.

این یعنی حاضران در این جلسه از اهالی موسیقی پاپ بودند. جالب اینجاست که موسیقی پاپ در کشورمان پردرآمدترین بخش موسیقی است. اهالی موسیقی پاپ کمترین نیاز به کمک و حمایت از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را دارند. حال پرسش اصلی اینجاست که چرا باید وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی فقط با این قشر از اهالی موسیقی چنین دیداری داشته باشد؟ آن هم در حالی که موسیقی ایرانی، موسیقی نواحی، موسیقی کلاسیک و دیگر ژانرهای موسیقی بیشترین فشار مالی را تحمل می‌کنند و تقریبا در حال نابودی هستند.

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان متولی اصلی فرهنگ و هنر کشور، وظیفه‌ی حمایت از هنرهای اصیل و اندیشمند را دارد؛ نه حمایت از نوعی از موسیقی که خودش تجارتی بزرگ است و درآمدهای هنگفتی هم دارد.

اکنون که این یادداشت نوشته می‌شود، حدود یک ماه از آغاز برگزاری کنسرت‌ها با حضور تماشاگران می‌گذرد؛ یعنی یک ماه است که محدودیت‌های کرونایی برداشته شده و اجراها روال عادی خود را در پی گرفته‌اند.

در این میان اما هیچ کنسرتی در ژانر موسیقی ایرانی برگزار نشده است! جدول برگزاری کنسرت‌ها هم نشان می‌دهد که تا حدود اواسط بهمن هم هیچ خبری از کنسرتی نیست که روایتگرِ موسیقیِ ردیف دستگاهی ایران باشد.

این همان موسیقیِ اصیل و با ریشه ایران است که متاسفانه هیچ حمایتی از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ندارد؛ پس هنرمندان این عرصه هیچ انگیزه‌ای برای اجرای صحنه‌ای نخواهند داشت.

در همین حال است که محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، نشست صمیمانه‌ای با اهالی موسیقی پاپ برگزار می‌کند تا به آسیب‌شناسیِ موسیقی بپردازد! به راستی کدام آسیب‌شناسی!

واکنش‌های اهالیِ واقعی موسیقی به دیدار آقای وزیر با اهالی موسیقی پاپ، نشانگرِ موجی از ناامیدی در عرصه موسیقی‌های اندیشمند بود. این دیدار پیامی واضح برای هنرمندان داشت و آن هم این بود که وزارت ارشاد هم درگیرِ جذابیت‌های ظاهری موسیقی پاپ شده است و گویا موسیقی‌هایی که ریشه در اصالت‌ها دارند و مخاطب را به اندیشیدن دعوت می‌کنند؛ برای وزارت ارشاد چندان جذاب نیستند؛ که اگر بودند می‌بایست نخستین دیدار آقای وزیر با اهالی این موزیک می‌بود و با حضور موزیسین‌های کارکشته است که می‌توان به آسیب‌شناسیِ موسیقی پرداخت نه با حضور چند خواننده پاپ که سابقه هنری برخی از آنها به یک یا دو سال هم نمی‌رسد.

تصاویر ارسالی به جشنواره سردار دلها

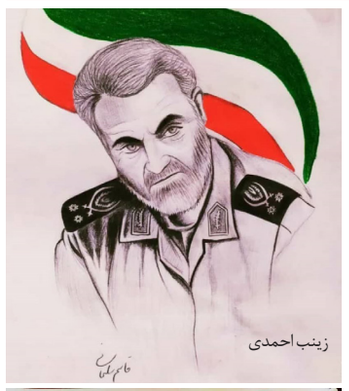
زینب احمدی

امیر محمد امیری ۴ ساله کرمان

امیرعلی رحیم ابادی ۶ساله از کرمان

زینب احمدی

فاطمه احمدی

ابوالفضل کرمی پایه اول دبستان شهید حسن زاده

محمد حسین پور دهنوی

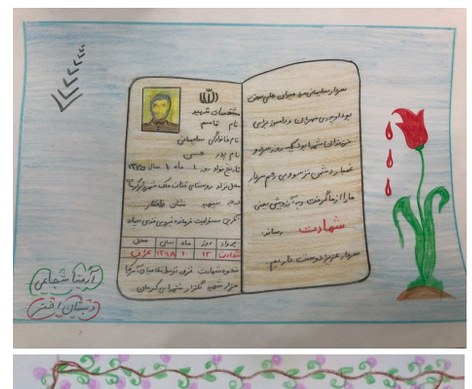

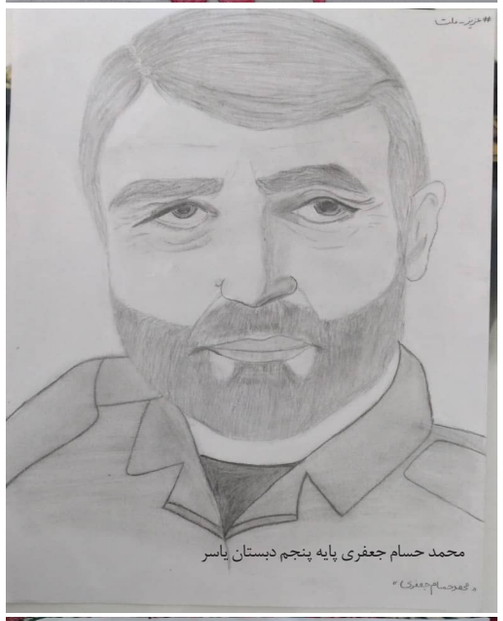
محمد حسام جعفری پایه پنجم دبستان پاسر

ابوالفضل علی بیگی پایه دوم دبستان شهید حسن زاده

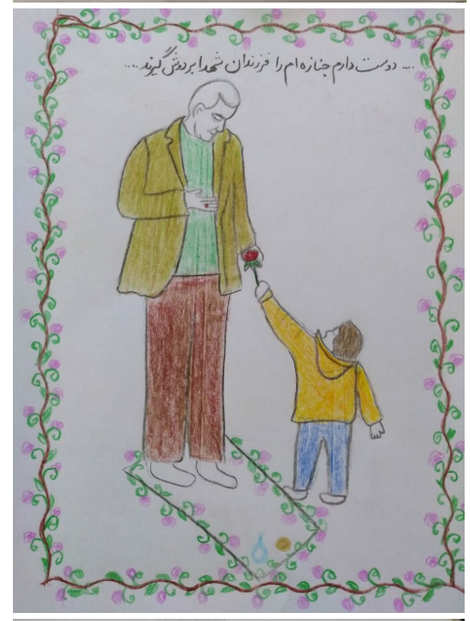

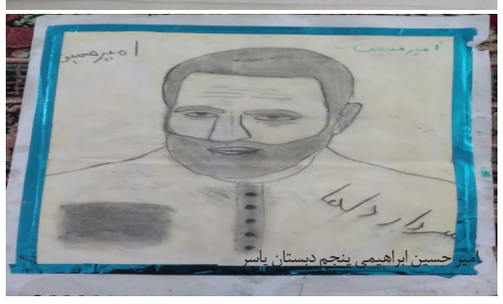

امیرحسین ابراهیمی پنجم دبستان پاسر

حسن زاده پنجم دبستان پاسر

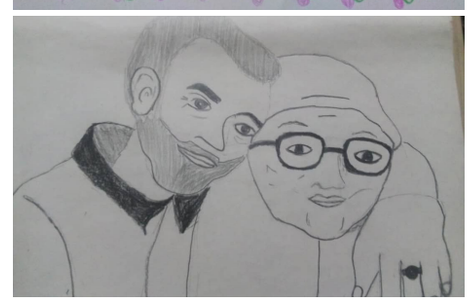

علیرضا عباس زاده چهارم دبستان پاسر